

عنوان مقاله:

تاثیر روش تدریس مشارکتی بر رشد روانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان دوره دوم ابتدایی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بابک حسین زاده - استادیار گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

حسین روئین - مربی، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل، بابل، ایران

رقیه زلفعلی پور فر - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر روش تدریس مشارکتی بر رشد روانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان دوره دوم ابتدایی شهرستان بابل صورت گرفته است. در این پژوهش از روش نیمه تجربی یا شبه تجربی استفاده شده است. جامعه آماری دانش آموزان دوره دوم ابتدایی بابل بوده و با توجه به جدول نمونه گیری مورگان کرجسی حجم نمونه 52 نفر (26 نفر گروه آزمایش و 26 نفر گروه کنترل) به عنوان نمونه انتخاب گردید. ابزار تحقیق دو پرسشنامه رشد مهارت های اجتماعی دانش آموزان (مولفه های تحمل پذیری، سازگاری اجتماعی) و پرسشنامه رشد روانی (مولفه های عزت نفس، ارتباط) بوده که با روش محاسبه ضریب پایایی الفای کرونباخ میزان پایایی پرسشنامه رشد مهارت های اجتماعی برابر با 0/756 و پرسشنامه رشد روانی برابر با 0/658 به دست آمد. نتایج این پژوهش نشان داد که روش تدریس مشارکتی در گروه آزمایش بر مولفه های هم رشد روانی و هم مولفه های مهارت اجتماعی اثر دارد به عبارتی دانش آموزانی که با روش تدریس مشارکتی مورد تدریس قرار گرفته اند بیشتر از دانش آموزانی که به روش سنتی تدریس شده اند از رشد روانی و مهارت اجتماعی برخوردارند.

کلمات کلیدی:

تدریس مشارکتی، مهارت های اجتماعی، رشد روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140766>

